

glejte sami po sebi, potem šele gledite na druge.
Vsak za se, Bog pa za vse!“ Mogoče, da se še vi-
mo!
Anton Martinjak, učitelj.

Razne stvari.

Velika zmaga naprednjakov.

Nakor poročamo na drugem mestu, je zmaga pri volitvah v okrajni zastop Gornje Radgona sijajno „Štajerčeva“ stranka. Vsa je naprednim možem volilcem! Bog daj, bi bilo tudi v drugih krajih tako!

Spodnja sveta Kungota. Priobčili smo svoj čas opis iz tega kraja, kateri je povzročil neljubo ogromno. Vsakdor pač ve, da nam nikakor ne morejo da vsi ljudje znani in potem se pač lahko zgodi, se vrine v kakem dopisu tudi kak pogrešek. Kar se nam piše sedaj od nekega popolnoma zanesega moža, storila se je v našem dopisu občinskemu edstojniku g. Krambergerju krivica. Ako je to res, tem to krivico radi prostovoljno popravimo. Sploh nismo nikakor napadli gosp. Krambergerja, kot nega, temveč naš napad se je pečal večinoma s diimi občinskimi cestami in z zanemarjenim šolskim slojem. Glede takih stvari se seveda moramo zasti na doličnega dopisnika, ker nam ni nikakor goče, da bi se sami prepričali, ali so v tem ali jem kraju ceste in šolska poslopja v dobrem stanu ne. Ako smo toraj nastopili za zboljšanje cest in popravek šolskega poslopja, mislimo, da smo ravni v prid cele občine, sploh vseh tamоšnjih kmetov. Pa za občno korist dobi ta ali drugi bodi si še to pošten in spoštovan mož malo pod nos, bode to gotovo kaj rad odpustil, posebno, ako da je deloval vedno v prid svojih občanov. Sploh je dolični dopisnik javno v našem listu priznal, je on sestavil dopis, stopil je toraj o n pred obstvu in se ponudil s tem vsakomur, da dokaže rešničnost svojih trdidev. Mi nismo imeli nikaza vzroka, da bi ne bi bili gospodu Achitschu verposebno, ker se je on odkritosčeno ponudil, da vzame s svojim imenom odgovornost za vse, kar pokrtačil v doličnem dopisu. Toraj še enkrat, ako mi ne vedoma storili gospodu Krambergerju vico, ga prosimo kaj radi za odpuščanje. Našim isnikom pa svetujemo, da naj nikakor ne pošiljajo usov, kateri morda izvirajo iz o s e b n e g a sovra, sicer bi se mi nikakor ne morali potezovati občni blagor kmetov doličnega okraja, da pa mi o zboljšanju cest in o popravi šolskega poslopja pisali v naš prid, temveč v prid tamоšnjih nov, to nam bode g. Kramberger, kot stenjak od pet do glave, gotovo tudi priznal. G. ambergerju pa svetujemo, naj nadalje nikdar več privoli, da bi ga mariborski listič hvalil in nje zasluge, katere so zares v obče priznane med ede koval, ker slavospevi — prosimo brez zamere katere poje „Fihpos“ poštemenu kmetu in predniku — s m r d i j o!

Velikanska povodenj. Vsled velikega dežovja dne 13., 14. in 15. t. m. je zadela neizmerna nesreča nekatere kraje Stajerskega, Koroškega in Solnograškega. Skoraj od vseh krajev ob Dravi javlja telegraf strašno povodenj in škodo, katera se sedaj, ko se te vrste pišejo še nikakor ne da priračuniti. Drava je tako naglo narasla, da je podrla skoraj vse moste na Koroškem in nekatere na Štajerskem. Največja nesreča se je zgodila dne 15. zvečer v Mariboru. V Mahrenbergu je namreč ta dan podrla mogočno narasla Drava skoraj novi most in ga nesla proti Mariboru. Približno ob 8. uri zvečer je priplaval ta most v Maribor in je trčil ob zgornji mariborski most, tako, da je več stebrov podrl. Nato se je zasipal skoraj celi mariborski most v Dravo. Na mostu je bilo več ljudi, med temi tudi mestni policiji, kateri so pričakovali mosta iz Mahrenberga. Javi se, da se je pri tem nad 16 ljudi potopilo. Toda gotovih poročil še do sedaj o tem nimamo, do sedaj se je brzjavno potrdilo, da sta pri tem groznom dogodku zgubila mariborska policaja Franc Lubša in Josef Fellner življenje. Policaj Kusmann, kateri je tudi pal v Dravo, se je rešil. V Ptiju so z velikim strahom pričakovali plavajočega mosta, toda ni ga bilo. Razven desek in tramov se ni tukaj ničesar videlo. Pač pa so videli nekateri kmetje dne 16. predpoldan na sredi ptujskega mosta samo za trenutek dve možki črno oblečeni trupli plavati. Neizmerno škodo je pozročila Drava v ptujski okolici, posebno na Bregu pri Ptiju in v Šturmoveah. Na Dravi, katera je tako narasla, da je segala v ptujske ulice, je plavalo nešteto mrtvih živali, poljskih pridelkov, buči. t. d. Koroški deželni odbor je že dovolil dne 16. t. m. 200 tisoč kron podpore poškodovanim. Da bi bil v ptujski okolici kdo zgubil vsled te povodnje življenje, še do sedaj ni znano. Ker pišemo to ravno ob sklepu našega lista, in ker še ni popolnoma zanesljivih poročil o celi povodnji, budem ostalo poročili v našem prihodnjem listu.

Vroče jedila. Pač morda nihče ne pomisli, kako veliko škodo povzroči jed, katera se vroča povžije. Bolezni v goltancu, v požiralniku, v želodcu, skoraj ves zobobol so večji ali manjši posledki povžitih, vročih jedil. Počakaj, da se ti bode vroča jed ohladila, potem jo povžij in sicer ne naglo, temveč počasi in marsikatera bolezen bode izostala!

Dolga pridiga. Neki mladi duhovnik je imel navado, da je jako dolgo pridigoval. Neko nedeljo je pri večernicah zopet govoril prav dolgo. Ker je pa bil zelo kratkovid, ni opazil, kako ljudje eden za drugim na tihem zapuščajo cerkev in da je bila nazadnje že skoraj popolnoma prazna. Govoril je vstrajno dalje in dalje — praznim klopfem. Slednjič pa se priplazi mežnar, kateremu se je začelo tudi že dremati, ker ni imel nikake druščine, po kolenih na kancel in pravi duhovnemu pastirju: „Prosim velečastni, da zaprete cerkvene vrata, ko boste nehalni, tukaj imate ključ, ker grem tudi jaz domov.“

Celjski „žabi“ v odgovor. Celjska „žaba“, katera nosi visokoleče ime „Domovina“, list celjskih pr-

vakov, piše v svoji številki z dne 8. sept. 1903. to le: „Kdo je pa storil več za naše ljudstvo „farška in dohtarska druhal“ ali pa ptujska nemčurska cunja z njenim od peka Ornika z südmarkinim denarjem plačanim in vzdrževanim urednikom in vso Wratschko nemčursko druhaljo vred? Morda tisto uredniče „Štajerca“, tisti Trewentschegg, ki je pred kratkim lazil v Celju okoli slovenskih mož ter se ponujal za izdajanje slovenskega lista? Taki ljudje hočejo rešiti slovenskega kmeta?“

Odgovor na ta vprašanja je tako lahek! Ornig je storil za naše ljudstvo več, kakor vsi popi in dohtarji, ker je, čeprav Nemec, vsikdar rad pomagal slovenskim kmetom! Wratschko in njegova „nemčurska druhal“ uživajo že nad 13 let zaupanje celega gornjeradgonskega okraja in so dne 10. in 11. tega meseca dobili glede svojega delovanja krasno spričevalo, ker jih je celi okraj zopet izvolil v okrajni zastop. Tisto uredniče, tisti Trewentschegg sem pa jaz, kateri sem kot rojen Haložan in kmečki sin posvetil vso moje znanje, vse moje moči „Štajercu“, ker sem živel, ko sem bil žalibog prisiljen moje študije na univerzi opustiti, delj časa med ljudstvom in sem gledal njegovo neizrečeno bedo, povzročeno od nekaterih popovskih in dohtarskih slovenskih fakinov! Da bi bil jaz lazil pred kratkim v Celju okoli slovenskih mož, ter se ponujal za izdajanje slovenskega lista, to je — prokleta laž in pisatelja dotičnih vrst imenujem tukaj javno nesramnegalažnjiva! Slovenske celjske prvake, kateri bi bili v taki zadavi edino merodajni, zaničujem iz dna moje duše. Jaz ljubim slovensko ljudstvo bolj, kakor pa tisti, kateri izsesajo iz njega zadnji krajar, si zdajo s kmečkim denarjem krasne palače, razkošno živijo, pri bogato obloženih mizah pijejo šampanca, vrh tega še vlagajo milijone „prihranjenega“ „zasluženega“ denarja v posojilnicah, med tem, ko ljudstvo strada! Ako branim s vsemi mojimi močmi to ubogo, nedolžno ljudstvo pred temi pijavkami, potem pač smem upati, da me sodijo sedajni poštenejaki bolj pravčno, kakor „Domovina“ in njeni podrepniki — sodbe bodočega roda se ne bojim, ker vem, da bode, kar se tiče mojega imena, ako se že bode v poznejših časih kedaj imenovalo, za mene brez dvombe ugodna!

J. Drevenšek.

„Urna škatlja.“ Včeraj smo dobili neko jako fino poročilo, toda moramo je shraniti v našo črno škatljo. Naslov pa našim bralcem vendar hočemo povedati, glasi se tako le: „Znani župnik, njegova ljubica in — stranišče na Bregu pri Ptaju“. Ljubi naš prijatelj župnik od Sv. Barbare v Halozah, kolikim od tebe kaznovanim Barbarčanom bodeš dal denar nazaj, ako ti povemo ime tega župnika, kateri ti je tako, kako dobro znan?

Zunanje novice.

Živinski oče. V Belicerki na Češkem so bili pri zadnjih manevrih nastanjeni vojaki tudi pri nekem posestniku Haleku. Tako prvo noč so slišali iz kleti-

ječanje in zdibovanje. Vojaki so vdrli v klet ter našli na gnjili slami, ki je razširjala grozen smrad v cunji zavito okoli 20 letno dekle, shujšano do kosti. Vojaki so o tem takoj obvestili oblast. Preiskava je dognala, da je Halek imel svojo lastno hčer zaprto v kleti, vsled česar je dekle pozabilo govorico ter kmrlalo nerazumne glasove. Zverinskega očeta so zaprli.

Ziva pokopana. V ruski občini Novačerkavsko je umrla pred kratkim žena bogatega grajščaka. Ker ni bilo zdravnika blizu, da bi potrdil njen smrt, naprosil je grajščak župnika, da to stori. Na župnikov nasvet je bila žena že drugi dan pokopana. Če nekaj časa pa je grajščaku začela vest očitati, zakaj ni dal žene po zdravniku preiskati. Prosil je toraz za dovoljenje, da sme ženo izkopati, kar se mu je tudi dovolilo. Ko so krsto (trugo) odprli, pokazal se je izkopalcem grozen prizor. Meso z rok je bilo izpraskano, oči so bile izbuljene vsled strahu in smrtnih groz, v rokah pa je tiščala cele šope las, ki si jih je izpulila. Pokopali so namreč navidezno mrtvo, katera se je zbudila v grobu.

Pisma uredništva.

Pišece. F. Verstovšek. Na Vaše vprašanje Vam odgovorimo, da ni nikdar škof prepovedal »Štajerca« brati, ker ga on sam tudi bere. Prepovedujejo ga samo tisti duhovniki, kateri se bojijo, da bi prišlo njihovo pregrešno življenje na dan. Sveti oče papež ga tudi niso prepovedali. Gotovo bi sami »Štajerca« čitali, ako bi znali slovenski, bili bi pa gotovo tujim tudi zadovoljni, saj stori »Štajerc« s tem, da krtači slabih duhovnikov, veliko več dobrega za sveto katoliško vero, kakor pa tisti duhovniki, kateri v spovednicah lažejo, ko rečejo, da je greh, kdor ta list bere. Ostanite zdravi in bodite nam, kakor do sedaj zvest naročnik o popu pa, kateri Vam ne da odveze radi »Štajerca«, bodite prepričani, da ni vreden, da bi mu povedali Vaše grehe.

Crešnjice v konjiškem okraju. Priobčimo prihodnjie.

Sv. Urban. Je prišlo za ta list prepozno! Prihodnji! Srčen pozdrav!

Zaveden Teharčan. Dopise sprejemamo samo od narodnikov!

Bogato žetev sme samo tisti pričakovati, kateri gnoji rži in zimske pšenici ne le z gnojem, katerega dobiva iz hleva, temveč tudi z Thomasovo žlindrasto moko (melo). Treba je te moke na en hektar 6–8 meterskih centrov. Ako se poseja zimsko žito, ne da bi se njive gnojem iz hleva, naj se porabi za en hektar 6–8 meterskih centrov te moke, a mora se v tem slučaju spraviti na njivo dovolj kalija in dušika na umetni način. Toda zahtevati je pri nakupovanju odločno garantirano čisto Thomasovo žlindrasto moko z varstveno znamko zvezda (Sternmarke). Paziti je pri tem strogo na znamko in plombo. Da se ne bude vrinilo kako slabje blago pod tem imenom, naj se pusti moka pri preiskovalni gospodarstveni štaciji preskusiti. Ako se naroči celi vagon, potem se izvrši ta preskušnja brezplačno. Mi opozarjamо naše bralce na določeno oznanilo glede prodaje te moke v našem listu.

Na prebavljalne organe se mora paziti, kajti ni nobenega drugega organa v človeškem telesu, ki bi vsled najmanjšega motenja tako obširno vplival na druge organe in istim pripravljal najhujše nasledke. Pazi se na prebavljalne organe, ako si prizadavamo njihovo delo olajšati stem, da vzbujamo delavnost prebavljanja in podpiramo čistilne funkcije prebavljalnih organov z milo odvajajočim sredstvom. Tako sredstvo imamo in sicer že 40 let najbolj znano dr. Rosa balzam za želodec iz lekarne B. F. G. N. c. kr. dvorni založnik v Pragi. Dobiva se pa tudi v takojšnji lekarni g. Behrbalka.

Loterijske številke.

Trst, dne 5. septembra: 70, 78, 5, 7, 62.
Gradec, dne 12. sept.: 14, 40, 15, 50, 9.